

עפ"ג 49134/07/15 - משה שרלו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 49134-07-15 שרלו (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני הרכב השופטים:

יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

יחיאל ליפשיץ

משה שרלו (אסיר)

נגד

מדינת ישראל

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות בת.פ. 6654-01-15 (כב' השופט מ. עלי) מיום 07/06/15.

הערעור מופנה כנגד רכיבי הפיצוי והקנס שבגזר הדין.

המערער הורשע על פי הודאתו בהתאם לכתב אישום מתוקן בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין; החזקת מכשיר פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין; הסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון (להלן: "כתב האישום המתוקן").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער ונאשמים נוספים קשרו קשר לביצוע התפרצות לבית עסק. במהלך הלילה התפרצו הנאשמים לעסק (חנות ממתקים). המערער והנאשמים הנוספים הגיעו למקום ברכב, אחד מהנאשמים חתר את המנעולים בכניסה לעסק באמצעות מסור דיסק, וזאת בעת שהמערער עמד בצמוד אליו. הנאשמים תצפתו, שמרו ועמדו בקשר טלפוני ביניהם.

לאחר ניסור המנעולים הרימו המערער ונאשם נוסף את התריס ונכנסו לעסק, אלא שהאזעקה הופעלה וגרמה לבריחתם לפני שהספיקו לגנוב דבר. בהמשך נתפסו המערער והנאשמים הנוספים כשברשותם ציוד המשמש לפריצה.

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כאמור, בקשו ב"כ הצדדים כי יוטלו על המערער שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וכן רכיבי פיצוי וקנס. יצוין, כי לא היתה הסכמה לעניין גובה הפיצוי והקנס שיוטלו על המערער.

בית המשפט קמא בחן את הסדר הטיעון ובחר לאמצו.

במסגרת טענות ב"כ הצדדים לעונש, ציינה ב"כ המאשימה כי לבעל החנות, המתלונן, לא היה ביטוח על העסק והוא נשא בכל הנזק שנגרם לחנות (בעמ' 24 לפרו', ש' 17).

בית המשפט קמא התייחס בגזר הדין לרכיב הפיצוי למתלונן, כדלקמן:

"(...) מובן כי יש לפצות את המתלונן על הנזקים שנגרמו לעסקו אשר כוללים הן את הנזק הפיזי שנגרם על ידי חדירת הנאשמים לבית העסק ושבירת המנעולים וגם עצם הפגיעה בקניין על ידי כניסת הנאשמים לבית העסק והפרת שלוותו של המתלונן בעקבות כך. בהקשר זה אוסיף ואציין כי אין לקבל טענת הסנגורים שיש לדחות את תשלום הפיצוי לאחר ריצוי המאסר בפועל. זכותו של המתלונן לקבל את הפיצוי תוך פרק זמן סביר" (עמ' 25, ש' 32-27).

בהתאם, גזר בית משפט קמא על המערער עונש 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה, וכן קנס בגובה 6,000 ₪ (או 60 ימי מאסר תמורתו) שישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים, ופיצוי למתלונן בגובה 5,000 ₪ שישולם לא יאוחר מיום 01/09/15.

בהודעת הערעור וכן במסגרת הדיון בפנינו טען המערער, שהגיש את הערעור בעצמו וכן התייצב לדיון ללא סניגור, כי טעה בית המשפט קמא כאשר הטיל קנס ופיצוי בסכום כה גבוה, וזאת לאור נסיבותיו המיוחדות של המקרה, שכן, לטענתו כמעט ולא נגרם נזק פיסי לחנות המתלונן, המערער הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך זמן שיפוטי.

המערער טען למצב כלכלי קשה וביקש להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא ולהפחית את גובה הקנס והפיצוי. לחילופין, ביקש להורות כי הקנס והפיצוי ישולמו במספר תשלומים רב מכפי שקבע בית משפט קמא.

מנגד, הדגישה ב"כ המשיבה כי מדובר בהתפרצות מתוחכמת ביותר לבית עסק, כאשר המערער ונאשמים אחרים חתכו את מנעוליו באמצעות מסור דיסק, הרימו את התריס והאזעקה הופעלה. משכך טענה כי העונש שהוטל על המערער הוא קל ביותר, וביקשה שלא להתערב בגזר הדין.

דין:

עיינו עיין היטב בגזר דינו של בית משפט קמא ובנימוקי ב"כ הצדדים ואנו קובעים כי דין הערעור להידחות.

כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש כפי שנקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה או כאשר נפלה בגזר הדין טעות מהותית, והלכה זו נותרה בעינה גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 [ראו, למשל, ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29/01/2009)]. הוא הדין, לעניין אי התערבות ערכאת הערעור בגובה הפיצוי אותו קבעה הערכאה הדיונית [ראו, למשל, ע"פ 194/08 **זורין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (07/09/10)].

הכלל האמור מקבל בענייננו משנה תוקף שכן במקרה דנן ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יוטלו על המערער פיצוי וקנס, הגם שלא הוסכם על גובהם.

נסיבות ביצוע העבירות בהן הודה המערער בענייננו הן חמורות ביותר. בית המשפט קמא הדגיש כי המעשים טומנים בחובם חומרה, תכנון מוקדם ומוקפד ותחכום. בית המשפט העליון קבע לא אחת כי יש לנקוט בגישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות בפרט [(ראו, למשל, רע"פ 10551/09 **מרק יורובסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (07/01/10))].

עוד ציין בית המשפט קמא בגזר הדין כי למערער הרשעות בעבירות קודמות של החזקת סכין, עבירות נגד שוטרים ועבירה של התפרצות לבניין.

לקולא, ציין בית המשפט קמא כי המערער הודה בשלב מוקדם של ההליך, וכי מאחר והמערער והנאשמים לא הספיקו לגנוב מבית העסק אזי נזקי המתלונן מסתכמים בנזק שנגרם עת חדרו לחנות.

על שום כל אלה, אנו קובעים כי במכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל הקנס והפיצוי שהוטלו על המערער הם סבירים ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

נעיר כי בערעור דנן היה מקום לצרף כמשיב גם את נפגע העבירה, המתלונן, אשר מקבל את הפיצוי. ואולם, משהגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות, לא נדרשנו לעניין.

למעלה מן הצורך, נציין שככל שיש למערער קושי לשלם את הקנס או הפיצוי במספר התשלומים שקבע בית המשפט קמא, יש באפשרותו לפנות בבקשה מתאימה למרכז לגביית קנסות, בהתאם לקבוע בסעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה - 1995.

על כן, הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין למאשימה ולמערער באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

י. ליפשיץ, שופט

א. אליקים, שופט

י. אלרון - נשיא
[אב"ד]

אתי עטיאס